

ଉପଦେଶକ

1 ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଉପଦେଶକମାନଙ୍କର । ଉପଦେଶକ ହେଉଛନ୍ତି ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ର,

2ଏମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଅଟେ, ଉପଦେଶକ କହନ୍ତି, ପୁରପୁର ମୂଲ୍ୟହୀନ, ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଅଟେ । **3**ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ, ଯାହା କିଛି ପରିଗ୍ରମ କରେ ସେଥିରୁ ସେ କ'ଣ ଲାଭ ପାଏ?

ପୁଅବୀ ଚିରକାଳସ୍ଥାୟୀ

4ଲୋକମାନେ ମରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନୂତନ ଲୋକମାନେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପୁଅବୀ ଚିରକାଳସ୍ଥାୟୀ । **5**ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ଯାନ୍ତୁ । ପୁଣି ଆପଣା ଉଦୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାପାଇଁ ସତ୍ତର ହୁଅନ୍ତୁ ।

6ପବନ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ବହେ, ପବନ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ବହେ । ପବନ ନିଜ ପଥରେ ଘୁରେ ଓ ପବନ ଆପଣା ଚକ୍ରକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରେ ।

7ନଦୀ ସବୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ବହନ୍ତି । ତଥାପି ସମୁଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ନାହିଁ । ନଦୀସବୁ ନିଜ ନିଜ ଗମନ ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଗମନ କରେ ।

8ସମଗ୍ର ବସନ୍ତ କ୍ଲାନପୁର୍ଣ୍ଣ, ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦର୍ଶନରେ ତୁମ୍ଭ ନୁହେଁ କିଅବା କର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରବଣରେ ତୁମ୍ଭ ନୁହେଁ ।

କୌଣସି କଥା ନୁଆ ନୁହେଁ

9ଯାହା ହୋଇଅଛି, ତାହାହିଁ ହେବ ଓ ଯାହା କରାଯାଇ ଅଛି, ତାହା ହିଁ କରାଯିବ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୌଣସି ବସନ୍ତ ନୂତନ ନୁହେଁ ।

10କଣେ ଲୋକ କହେ, “ଦେଖ, ଏହା ନୁଆ ।” କିନ୍ତୁ ଏହି ବସ୍ତୁ ପୂର୍ବରୁ ରହି ଆସିଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଥିଲା ।

11ପୂର୍ବକାଳିନ ଲୋକମାନଙ୍କ ବସନ୍ତରେ କିଛି ସ୍ମରଣ ନଥାଏ, କିଅବା ଭବିଷ୍ୟତକାଳରେ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣ ହିଁ ଉତ୍ତରକାଳୀନ ଭବିଷ୍ୟତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିବ ।

ଜ୍ଞାନ କ'ଣ ଆନନ୍ଦ ଦେଇପାରେ

12ମୁଁ ଉପଦେଶକ ଯିରୁଶାଲମରେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଉପରେ ରାଜା ଥିଲି । **13**ମୁଁ ମନଯୋଗ କଲି ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ସବୁକିଛି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯାହା ସ୍ଵର୍ଗତଳେ ହୁଏ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାକୁ ଅତି ଅପ୍ରିତି କର ଅଟେ । **14**ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ

ଘଟୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ନୀରକ୍ଷଣ କରିଅଛି । ଆଉ ଦେଖ ସବୁ ଅସାର, ପବନକୁ ଧରିବା ପରି । **15**ତୁମ୍ଭେ ଏସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯାହା ବଙ୍କା ତାହା ସଲଖ କରାଯାଇ ନପାରେ । ଯାହା ସେଠାରେ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଗଣିପାରିବ ନାହିଁ ।

16ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ କହେ, “ମୁଁ ବଡ଼ ଜ୍ଞାନୀ ଯିରୁଶାଲମରେ ମୋ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ରାଜା ଥିଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନବାନ । ମୁଁ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ମୋର ହୃଦୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ବଦ୍ୟାରେ ମହାନୁଭବୀ ହୋଇଅଛି?”

17ତା'ପରେ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି, ପାରଲମି ଓ ବୋକାମି ବସନ୍ତରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲି । ଏବଂ ଏହାହିଁ ପବନର ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ୟାବନ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଲି ।

18ବହୁତ ଜ୍ଞାନରେ ବହୁତ କ୍ଳେଶ ଥାଏ । ଯେ ବଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି କରେ ସେ ଦୁଃଖ ବୁଦ୍ଧି କରେ ।

“କୌତୁକ” କ'ଣ ଆନନ୍ଦ ଦେଇପାରେ

2 ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ କହଲି, “ମୋତେ ଉପତୋଗ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଦିଅ । ଆନନ୍ଦ ମୋତେ କଣ ଦେଇ ପାରିବ, ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ ।” କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା କଲି ତାହା ଅର୍ଥହୀନ । **2**ସର୍ବଦା ହସିବା ମୁଖାମି ଅଟେ । ଖୁସି ରହି କଣ ଲାଭ?

3କଣେ ମୂର୍ଖ ପରି ମାତାଲୁ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ସ୍ଥିର କଲି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା । ଯଦିଓ ସବୁବେଳେ ମୋର ମନ ବୁଦ୍ଧିର ସହତ ମୋତେ ପରିଚାଳନା କରୁଛି । ମୁଁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଲି । ଏହା କରିବା କଣ ପୁଅବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ।

କଠିନ ପରିଗ୍ରମ କଣ ସୁଖ ଦେଇପାରେ?

4ଏହାପରେ ମୁଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ମହତ ମହତ କର୍ମମାନ କଲି । ମୁଁ ଗୃହମାନ ନିର୍ମାଣ କଲି, ମୁଁ ଅନେକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲି । **5**ମୁଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଉପବନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଫଳ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କଲି । **6**ମୁଁ ହରିତ ବୃକ୍ଷର ବନରେ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ପୁଷ୍ପରଣୀମାନ ଖୋଳାଇଲି । **7**ମୁଁ ଦାସ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ କ୍ରୟ କଲି ଓ ମୋର ଦାସଗଣ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ ଘରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଆତ୍ମର ମୋ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମୋର ଗୋମେଷାଦି ପଲ ଅଧିକ ଥିଲା ।

8ମୁଁ ରୂପା ଓ ସୁନା ଏବଂ ନାନା ରାଜର ଓ ନାନା ପ୍ରଦେଶର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କଲି, ମୁଁ ଗାୟକ ଓ

ଗାୟିକା ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ଭୂଷିକାରଣୀ ଅନେକ ଉପପନ୍ନୀ ପାଇଲି ।

9ଏହିପରି ମୋ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଧନ ହେଲି । ମୋର ଜ୍ଞାନ ଏହି ସବୁରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲି । 10ମୋର ଆଖି ଯାହା ଦେଖିଲି, ମୁଁ ତାହାକୁ ପୁରଣ କଲି । ମୁଁ ଆପଣା ହୃଦୟକୁ କୌଣସି ସ୍ତମ୍ଭ ଭୋଗରୁ ଅଭ୍ରବ କଲି ନାହିଁ । କାରଣ ମୋହର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ସକାଶୁଁ ମୋହର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦ କଲି । ମୋହର ସକଳ ପରିଶ୍ରମରୁ ଏହା ମୋହର ଅଂଶ ଥିଲା ।

11ତହୁଁ ମୋହର ହସ୍ତ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ଓ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ ମୁଁ କରିଥିଲି, ତହିଁ ପ୍ରତି ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି ଏବଂ ଦେଖିଲି ଯେ, ସବୁ ଅସାର ଓ ପବନକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ରେଷ୍ଟା କରିବା ପରି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୌଣସି ଲତା ନ ଥିଲା ।

ଏହାର ଉତ୍ତର ଜ୍ଞାନ ହୋଇପାରେ

12ରାଜା ଯାହା କରିପାରିବ ଅନ୍ୟ କେହି ଏପରି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ ବହୁତ ରାଜା ତାହା କରିସାରିଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ମୁଁ ଆଉଥରେ ଜ୍ଞାନ, ପାଗଳାମି ଓ ଅଜ୍ଞାନତା ବିଷୟରେ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲି । 13ତେଣୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଯେପରି ଅନ୍ଧାର ଅପେକ୍ଷା ଆଲୋକ ଉତ୍ତମ, ସେହିପରି ଜ୍ଞାନ ଅଜ୍ଞାନତାଠାରୁ ଭଲ । 14ଜ୍ଞାନବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଲୋକରେ ଗମନ କରେ, ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧକାରରେ ଗମନ କରେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଏକାପ୍ରକାର ଘଟଣା ଉଭୟ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଓ ମୂର୍ଖମାନ ପାଇଁ ଘଟୁଛି । ଶେଷରେ ଉଭୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ।

15ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିଲି, “ମୂର୍ଖ ପ୍ରତି ଯେପରି ଘଟେ, ମୋ ପ୍ରତି ହିଁ ସେହିପରି ଘଟିବ । ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି ଅଧିକ ଜ୍ଞାନବାନ ହେଲି ।” ତେଣୁ ମୁଁ ଭାବିଲି, “ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ।” 16ଯେପରି ମୂର୍ଖର, ସେହିପରି ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକର ସ୍ମରଣ ସର୍ବଦା ନ ଥାଏ । କାରଣ ଉବିଷ୍ୟତରେ, ସମସ୍ତେ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇ ଯାଇଥିବେ । ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ଞାନୀଲୋକକୁ କିପରି ମୂର୍ଖ ଲୋକ ପରି ମରବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ?

ନୀବନରେ କ'ଣ ବାସ୍ତବରେ ଖୁସି ଅଛି?

17ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ନୀବନକୁ ଘୃଣା କଲି । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି, ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମନ୍ଦ । କାରଣ ଅଥହୀନ ଏବଂ ପବନକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ରେଷ୍ଟା କରିବା ପରି ।

18ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ମୁଁ ଯହିଁରେ ପରିଗ୍ରାନ୍ତ ହେଲି, ମୋହର ସେସବୁ ପରିଶ୍ରମକୁ ମୁଁ ଘୃଣା କଲି, କାରଣ ମୋର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପାଇଁ ତାହା ସବୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ହେବ । 19କେହି ନିଶ୍ଚୟ ସବୁକିଛି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବ, ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ ପରିଶ୍ରମ କରିଛି । ଏଇ ନୀବନରେ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ସବୁକିଛି ପାଇଛି । ସେ ଲୋକ ଜ୍ଞାନୀ କିଅବା ମୂର୍ଖ ହେବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଅଟେ ।

20ତେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ମୁଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମରେ ପରିଗ୍ରାନ୍ତ ହେଲି, ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଅନ୍ଧକରଣକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲି । 21କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ଞାନ, ବିଦ୍ୟା ଓ ଦକ୍ଷତା ସହଜ ପରିଶ୍ରମ କରେ, ତଥାପି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, ତାହାର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ସେ ତାହା ଛାଡ଼ି ଯିବ । ଏ ମଧ୍ୟ ଅସାର ଏବଂ ପବନକୁ ଧରିବା ପରି ।

22ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ କରି ଓ ହୃଦୟକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ କଣ ପାଏ? 23କାରଣ ତାହାର ଦିନସବୁ କେବଳ ଦୁଃଖମୟ ଓ ତାହାର ଆତ୍ମସ୍ତମ୍ଭ ମନସ୍ତାପ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ । ରାତ୍ରିରେ ହିଁ ତା'ର ହୃଦୟ ବିଶ୍ରାମ ପାଏ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ।

24-25ଏପରି କେହି ଲୋକ ଅଛି କି ଯେ କେହି ମୋଠାରୁ ସ୍ତମ୍ଭା ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ରେଷ୍ଟା କରିଛି । ଏବଂ ଏହା ଯାହା ମୁଁ ଶିକ୍ଷା କରିଛି, ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଭଲକଥା ଖାଇବା ପିଇବା, ଏବଂ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା । ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସେ । 26ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରତି ଭୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଜ୍ଞାନ, ବିଦ୍ୟା ଓ ଆନନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ପାପୀକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଓ ଗଚ୍ଛିତ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି, ଯେଉଁସବୁକୁ ସେ ପ୍ରସନ୍ନ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ଅସାର ଓ ଏହା ବାୟୁକୁ ଧରିବା ପରି ।

ଗୋଟିଏ ସମୟ ଅଛି

3 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନିଷ ପାଇଁ ଏକ ଉଚିତ ସମୟ ଅଛି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଜନା ଠିକ୍ ସମୟରେ ଘଟିବ ।

2ନନ୍ଦ ହେବାର ଏକ ସମୟ ଅଛି, ଏବଂ ମରବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟ ଅଛି । ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି । ବୃକ୍ଷ ଉପାଡ଼ିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟ ଅଛି ।

3ବଧ କରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି । ଧ୍ୟାନ କରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି ।

4କାନ୍ଦିବା ପାଇଁ ଏକ ସମୟ ଅଛି ଓ ହସିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟ ଅଛି । ବଳାପ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି ଓ ଖୁସିରେ ନୃତ୍ୟ କରିବାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି ।

5ପ୍ରସ୍ତର ପକାଇବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ପ୍ରସ୍ତର ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି । ଆଲିଙ୍ଗନ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି ଓ ଆଲିଙ୍ଗନରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି ।

6ଅନୁକମ୍ପା କରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ହଜାଇବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି । ରହିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ହଜାଇବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି । ରଖିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ପକାଇବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି ।

7ଶରବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ସିଲେଇ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି । ନୀରବ ରହିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ କଥା କହିବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି ।

୫ପ୍ରେମ କରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ଘୃଣା କରିବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି । ମୁଦର ସମୟ ଅଛି ଓ ଗାନ୍ଧର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି ।

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସଂସାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ

୯ଦଶେ ବ୍ୟକ୍ତ ତା'ର ସମସ୍ତ ପରଶ୍ରମରୁ କ'ଣ ଲାଭ ପାଏ? 10ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସମସ୍ତ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ । 11ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ଠିକ୍ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନିଷ ସୁନ୍ଦର କରନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଅନନ୍ଦକାଳର ଧାରଣା ରଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବେହେଲେ ପୁରୁପୁର ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନିଷ ପରମେଶ୍ୱର କରିଅଛନ୍ତି ।

12ତେଣୁ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଖୁସି ରହନ୍ତା ଓ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ । 13ଯଦି ଦଶେ ବ୍ୟକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ ଓ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ତା ପରଶ୍ରମ ବଳରେ ଉପଭୋଗ କରିପାରନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଉପହାର ।

14ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି, ତାହା ଅନନ୍ଦକାଳସ୍ଥାୟୀ, ତାହା ବୁଦ୍ଧି ବା ହ୍ରାସ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହା କରନ୍ତି, ଯେପରି ଲୋକମାନେ ତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବେ । 15ଯାହାସବୁ ଏଠାରେ ଆଉଥରେ ଘଟିବା ଅଛି, ଯାହାସବୁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି, ତାହା ଘଟି ସାରିଛି । ପରମେଶ୍ୱର ସେସବୁ ଦିନିଷ ଖୋଦନ ତାହା ଅତୀତ ହୋଇଛି ।

16ପୁଣି ଥରେ ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିନିଷ ଦେଖିଲି: ନ୍ୟାୟ ସ୍ଥାନରେ, ଦୁଷ୍ଟତା ସେଠାରେ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଧାର୍ମିକତା ରହନ୍ତା ଉଚିତ୍ ଥିଲା, ସେଠାରେ ଦଶେ ଦୁର୍ଗୁରୁ ଥିଲା । 17ମୁଁ ମନେ ମନେ କହିଲି: “ପରମେଶ୍ୱର ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ବଗୁର କରିବେ । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି ।”

ଲୋକମାନେ କ'ଣ ପଶୁମାନଙ୍କ ପରି ଅଟନ୍ତି

18ମୁଁ ନିଜେ ମନେ ମନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଭାବିଲି, ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଚିନ୍ତା କଲି, “ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ପଶୁ ଭୁଲ୍ୟା ।” 19ଦଶେ ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁଠାରୁ କ'ଣ ଉତ୍ତମ? ନାଁ! କାହିଁକି? କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକାପରି ଘଟେ, ପଶୁମାନେ ଜନ୍ମନ୍ତି ଓ ମରନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମନ୍ତି ଓ ମରନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର “ପ୍ରାଣ ବାୟୁ” ଏକାପରି । କ'ଣ ଦଶେ ମୃତ ପଶୁ ଏକ ମୃତ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଉନ୍ନତି ଅଛି କି? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନିଷ ଅବଶ୍ୟ ଅର୍ଥହୀନ । 20ମୃତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁର ଶରୀର ଏକା ପ୍ରକାରରେ ବନାଗ ହୁଏ । ସେମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ମିଶିଗଲେ । 21ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ସ୍ୱର୍ଗଗାମୀ ଓ ପଶୁର ଆତ୍ମା ନର୍କଗାମୀ ହୁଏ, କିଏ ଏ ବ୍ୟସ୍ତରେ କହି ପାରିବ ।

22ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, କେବଳ ନିଜ ସ୍ୱକର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଭଲ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହାହିଁ ତା'ର ଅଧିକାର । ଆଉ ଏହାପରେ ଯାହା ଘଟିବ ତାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ କିଏ ଫେରାଇ ଆଣି ପାରିବ?

ମରିଯିବାଟା କ'ଣ ଭଲ?

4 ପୁନରାୟ ବହୁତ ଲୋକ ଅତ୍ୟାଗୁରତ ହେଉଥିବାର ଓ କାନ୍ଦୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି । ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ କେହି ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ । ମୁଁ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଓ ଶାସନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠୁରତା ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଦେଖିଲି । ସେମାନଙ୍କ ଘୃଣା ଆହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେହି ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ନଥିଲେ । 2ମୁଁ ନିଷ୍ଠୁରି ନେଲି, ଯେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମୃତଲୋକମାନେ ଅଧିକ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ । 3ଏବଂ ଯିଏ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନ୍ମ ହୋଇନାହିଁ, ସେ ଅନ୍ୟତର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲରେ ଅଛି, ଯେହେତୁ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିଛି, ତାହା ଦେଖିନାହିଁ ।

କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟ କଠିନ ଅଟେ

4ଏହାପରେ ମୁଁ ଭାବିଲି, “କାହିଁକି ଲୋକମାନେ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରନ୍ତି ।” ମୁଁ ଦେଖିଲି ଲୋକମାନେ ଜୀବନରେ ଉପରକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ରହିବା ପାଇଁ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରନ୍ତି । କାରଣ, ଲୋକମାନେ ଇର୍ଷାକୁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କେବେ ରୁହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ଅନ୍ୟମାନେ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ପାଆନ୍ତୁ । ଏହା ଅସାର ଅଟେ । ଏହା ପବନକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଭୁଲ୍ୟ ଅଟେ । 5କିଛି ଲୋକ କହନ୍ତି, “ମୂର୍ଖମାନେ ହସ୍ତ ବାନ୍ଧି ବସନ୍ତି । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପରଶ୍ରମ ନକର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଉପବାସରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବ ।” 6ସଂଘର୍ଷ କରି ଦୁଇହାତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ପବନକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାଠାରୁ ମନର ଶାନ୍ତି, ସୁଖ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ହାତ ମୁଠି ଭଲ ।

7ଏହାପରେ ମୁଁ ପୁନରାୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଅସାର ଦେଖିଲି । 8ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏକାକି ଥାଏ ଓ ତାହାର ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନାହିଁ, ତା'ର ପୁତ୍ର ଏବଂ ଭ୍ରାତା କେହି ନାହିଁ । ତଥାପି ତାହାର ପରଶ୍ରମର ସୀମା ନାହିଁ, ତା'ର ଚକ୍ଷୁ କଅଣ ତା'ର ଧନରେ ତ୍ରୁପ୍ତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜକୁ ପଶୁରେ ନାହିଁ ଯେ, “କାହିଁକି ମୁଁ ଏତେ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି? କାହିଁକି ମୁଁ ମୋର ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବି ନାହିଁ?” ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲେଶ ଜନକ ।

ବନ୍ଧୁ ଓ ପରିବାର ଶକ୍ତ ଯୋଗାନ୍ତ

9ଏକ ଜଣରୁ ଦୁଇଜଣ ଭଲ । କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରଶ୍ରମର ଉତ୍ତମ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । 10ଯଦି ଦଶେ ବ୍ୟକ୍ତ ପଡ଼ିଯାଏ, ତେବେ ତା'ର ସାଙ୍ଗ ତାକୁ ଉଠାଇବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ମାତ୍ର ଯେ ପଡ଼ିବା ବେଳେ ଏକାକୀ ଥାଏ, ତାକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେହି

ସେଠାରେ ନଥାଏ । 11ଆହୁରି ଭୁଲନଶ ଏକତ୍ର ଗଠନ କଲେ ଉଷ୍ଣ ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ନଶେ କରୁପେ ଉଷ୍ଣ ହୋଇପାରିବ ।

12ଯେକେହି ଏକାକୀ ଥିବା ଲୋକକୁ ପରସ୍ପର କରେ, ତେବେ ଭୁଲନଶ ତାହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବେ । ପୁଣି ତ୍ରିଗୁଣ ରତ୍ନ ଶୀଘ୍ର ଛଣ୍ଡି ଯାଏ ନାହିଁ ।

ଲୋକ, ରାଜନୀତି ଏବଂ ଖ୍ୟାତି

13ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ ନିର୍ବୋଧ ରାଜା ଆଉ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାକୁ ରୁହେଁ । ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଦରଦ୍ର ଓ ଜ୍ଞାନବାନ ଯୁବା ଲୋକ ଭଲ । 14କାରଣ ସେ ରାଜା ହେବା ପାଇଁ କାରାଗାରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲା । ଆହୁରି ସେ ତାହାର ରାଜ୍ୟରେ ଦରଦ୍ର ହୋଇ ନନ୍ତି ଥିଲା । 15ମୁଁ ଦେଖିପାରୁଛି ଯେ, ପୃଥିବୀରେ ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଯାତାୟତ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁବକକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ, ଯିଏକି ତା'ର ସାଙ୍ଗ, ତାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ନେବେ । 16ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପରେ ଆସିବେ ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରଥମ ଜ୍ଞାନୀ ଯୁବକକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଓ ପବନର ପଶୁତ୍ତ ଗମନ କଲ ପରି ।

ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ସମୟରେ ସାବଧାନତା

5 ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଯାଅ, ବହୁତ ସାବଧାନ ହୁଅ । ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ପରି ବଳଦେବା ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନବା ଅଧିକ ଉତ୍ତମ । ମୂର୍ଖମାନେ ନାଶନ୍ତି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମନ୍ଦକର୍ମ କରନ୍ତି । 2ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ସମୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ କୌଣସି କଥା କହିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଚଞ୍ଚଳ ନ ହେଉ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର କଥା ଅଲ୍ଲ ହେଉ ।

3ବହୁତ ଦୁଃଖରୁ ଅନେକ ଦୁସ୍ୱପ୍ନ ଆସେ, ଏବଂ ନଶେ ମୂର୍ଖ ବହୁତ କହେ ।

4ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ । କାରଣ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କଠାରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର, ତାହା ପରିଶୋଧ କର । 5ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ପରିଶୋଧ ନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନ କରିବା ଭଲ । 6ତୁମ୍ଭ ମୁଖକୁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପାପର କାରଣ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ, କିଅବା ଏହା ଭୁଲ୍ ହେଲା ବୋଲି ଦୂତ ସାକ୍ଷାତରେ କୁହ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କାହିଁକି କ୍ରୋଧ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭର କଠିନ ପରିଶ୍ରମକୁ ବିନାଶ କରିବେ । 7ଅନେକ ଫିମ୍ପା ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ଅନେକ ବାଗ୍‌ଲତା ଯୋଗୁଁ ଏସବୁ ଘଟେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭୟ କର ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏକ ଗାସକ ଥାଏ

8କେତେକ ଦେଶରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ଯେ,

ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ଓ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ! ଅଧିକାରୀଗଣ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀଗଣ ଅଛନ୍ତି । ଉଭୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ୟନଶେ ଅଧିକାରୀ ଅଛନ୍ତି । 9ଏହିସବୁ ପଛରେ ଭୃମିରୁ ପାଇଥିବା ଲାଭ ଅଛି । ଏପରିକି କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନ ରାଜା ମଧ୍ୟ ସେବତ ହୁଅନ୍ତି ।

ସମଗ୍ର ସୁଖ କରିପାରିବ ନାହିଁ

10ସଂପତ୍ତି ସୁଖ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଲୋକ ଟଙ୍କାକୁ ଭଲପାଏ ସେ କେବେ ତା'ର ନିକଟରେ ଥିବା ଟଙ୍କାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଲୋକ ସମଗ୍ରକୁ ଭଲ ପାଏ । ସେ ଯେତେ ସମଗ୍ରର ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଅଟେ ।

11ନଶେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେତେ ଅଧିକ ସଂପତ୍ତି ଅଛି, ତାହାର ସେତେ “ବନ୍ଧୁ” ତା'ର ସଂପତ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେହି ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଲାଭ ପାଏ ନାହିଁ । କେବଳ ସେ ନିଜ ସଂପତ୍ତିକୁ ଦେଖେ ।

12ଗ୍ରମଦିବୀ ଲୋକେ ଅଲ୍ଲ ବା ବହୁତ ଖାଇଲେ ହେଁ ତାହାର ନିଦ୍ରା ସୁଖକର ହୁଏ, ମାତ୍ର ଧନବାନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ତାହାକୁ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।

13ମୁଁ ଏହା ଦେଖିଛି ଯେ ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯାହା ନିର୍ବନରେ ଘଟିଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଅର୍ଥ ନିମା ରଖନ୍ତି । 14ଦୁର୍ଦ୍ଦିଶା ବଶତଃ ସେହିସବୁ ଧନ କ୍ଷୟ ପାଏ । ଯେତେବେଳେ ତା'ର ପୁତ୍ର ନନ୍ତି ହୁଏ, ତାକୁ ଦେବାପାଇଁ ତା'ର କିଛି ନଥାଏ ।

ଆସିବୁ ଏକା ଯିବା ଏକା

15ସେ ଆପଣା ମାତୁ ଗର୍ଭରୁ ଯେପରି ଆସିଥିଲା, ସେପରି ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ଫେରିଯିବ । ଆଉ ସେ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ସହସ୍ୱରେ ଯାହା ନେଇଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏପରି କିଛି ସଙ୍ଗେ ନେବ ନାହିଁ । 16ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦାୟକ । ସେ ପୃଥିବୀରୁ ଫେରିବ ଠିକ୍ ଯେପରି ଆସିଥିଲା । “ଏବଂ ସେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ପବନକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି କଣ ପାଇଛି?” 17ସେ ବିଷାଦରେ ତା'ର ନିର୍ବନ କଟାଇ ଦିଏ । ପୁଣି ସେ ଅତିଗନ୍ଧ ବିରକ୍ତ ହୁଏ । ଆଉ ପିତୃତ ଓ କ୍ରୋଧିତ ହୁଏ ।

ନିର୍ବନର କର୍ମରୁ ଆନନ୍ଦ କର

18ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ, ଏହି ସର୍ବଭୋଗ ନଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା କରିପାରିବ । ଏହି ପୃଥିବୀରେ ତା'ର ଅଲ୍ଲ ନିର୍ବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ନଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ଖାଇ ପିଇ ଉପଭୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ଅଲ୍ଲକାଳ ନିର୍ବନ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାହିଁ ତା'ର ସବୁକିଛି ।

19ଆହୁରି ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଦାନ କରି ତାହା ଭୋଗ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଲେ । ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାନ ଅଟେ । 20ସତ୍ୟରେ,

ନଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ତା'ର ନୀବନ ବନ୍ଧୁରେ ବେଗୀ ଚଳା କରେ ନାହିଁ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତାକୁ ନିଜକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାର ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିଛନ୍ତି ।

ସମସ୍ତ କେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଣି ପାରିବ ନାହିଁ

6 ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଏକ ଦୁଃଖର ବନ୍ଧୁ ଦେଖିଅଛୁ ଏବଂ ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କଠିନ ରୂପ ପକାଏ । ପରମେଶ୍ୱର କେତେକଙ୍କୁ ଧନ, ସଂପତ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କିଛି ଆଶା କରିବା ପାଇଁ ତା'ର କିଛି ଅଭାବ ନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏସବୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତା ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ନଣେ ଏହା ଉପଭୋଗ କରେ । ଏହା ଅସାର ଅଟେ ଓ ଏକ ମନ୍ଦ ବ୍ୟାଧି ସୂଚକ ଅଟେ ।

3 ନଣେ ଲୋକ ଏକ ଦୀର୍ଘ ନୀବନଯାପନ କରେ । ଏବଂ ସେ ଶହେ ସନ୍ତାନ ନନ୍ଦୁ ଦେଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହୁଏ ଏବଂ ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାକୁ କେହି ସ୍ମରଣ ନ କରେ, ତାହେଲେ ସେହି ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ନନ୍ଦୁ ହେବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ସେହି ଶିଶୁଟି ଉତ୍ତମ ଅଟେ । **4** ସେହିପରି ଶିଶୁଟି ଘନ କୁହୁଡ଼ରେ ଆଛାଦନ ହୋଇ ଆସେ ଏବଂ ଅନ୍ଧାରରେ ଏଇ ପୃଥିବୀରୁ ଚାଲିଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ଅନ୍ଧାର ଏହାର ନାମକୁ ମଧ୍ୟ ଲୁଚାଇ ଦିଏ । **5** ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ନାହିଁ କି ସେ ବନ୍ଧୁରେ ନାଣି ନାହିଁ । ସେ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଏ ଶିଶୁଟି ଅଧିକ ବଞ୍ଚାମ ପାଏ । **6** ପୁଣି ସେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ଭୋଗ ନ କରି **2000** ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ ହେଁ ସମସ୍ତେ କି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନ ଯାଆନ୍ତି ?

7 ମନୁଷ୍ୟ ତା'ର ନିଜ ପେଟ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ, କାହିଁକି? **8** ଏହି ପ୍ରକାରର ନଣେ ଜ୍ଞାନୀ ନଣେ ମୂର୍ଖତାରୁ କେଉଁ ଗୁଣରେ ଭଲ? ନଣେ ଗରିବ ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କପର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ଯଦି ନାଣେ, ଉତ୍ତମତା କଣ? **9** ଏହା ନିତାନ୍ତ ଖୁସିର କଥା ଯେ ଭୁଲ୍ସର ଯାହା ଅଛି ଅଧିକ ଆଶା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ଭଲ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଅଟେ । ଏହା ବାୟୁକୁ ଧରିବା ଭୂଲ୍ୟ ହେବ ।

10 ଯାହା ହେଉଛି ତାହା ଆଗରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି । ଏବଂ ଯେଉଁ ପଥରେ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ରୁଲେ ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ନାଣନ୍ତି । ଆଉ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତାଙ୍କ ସହତ ଯୁକ୍ତ କରି ସେମାନେ କେବେ ଦିତି ପାରିବେ ନାହିଁ । **11** ସେମାନେ ଯେତେ ଅଧିକ ଯୁକ୍ତ କରିବେ, ତାହା ସେତେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା ତାଙ୍କର କ'ଣ ଲାଭ ହେବ?

12 କିଏ ନାଣେ ସେମାନଙ୍କ ଏଇ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ନୀବନରେ, ମନୁଷ୍ୟ ଅଧିକ ଲାଭକରି କ'ଣ କରିପାରେ? କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଛାଇ ପରି ଚାଲିଯିବ । କିଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହ ପାରିବ, ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁତରେ ଏଇ ପୃଥିବୀରେ କଣ ହେବ?

ଉପଦେଶକର ଗୁଠ

7 ବହୁମୂଲ୍ୟ ତୈଳ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାମ ଭଲ ଅଟେ । ବ୍ୟକ୍ତିର ନନ୍ଦୁ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ମୃତ୍ୟୁର ଦିନ ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ଅଟେ ।

2 ଭୋଦିକୁ ଯିବା ଅପେକ୍ଷା ଶବଦାହକୁ ଯିବା ଭଲ । କାରଣ ତାହା ସମୁଦାୟ ମନୁଷ୍ୟର ଶେଷଗତି ଅଟେ ଓ ନୀବିତ ଲୋକ ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

3 ସୁଖଠାରୁ ଦୁଃଖ ଭଲ କାରଣ ଏକ ଦୁଃଖ ଅନୁଭୂତି ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ।

4 ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଚିତାଗ୍ନିରେ । ମାତ୍ର ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଭୋଦିରେ ଥାଏ ।

5 ନଣେ ମୂର୍ଖର ଗୀତ ଶୁଣିବାଠାରୁ ନଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ଶୁଣିବା, ଭଲ ।

6 ହାଣ୍ଡିତଳେ କଣ୍ଠାର ଚତୁର୍ଥ ଶବ୍ଦ ଯେପରି ମୂର୍ଖର ହାସ୍ୟ ସେହିପରି, ଏହା ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥହୀନ ।

7 ଅରାଜକତା ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋକା କରିଦିଏ, ଲାଞ୍ଜ ବଦଳେ ନଷ୍ଟ କରେ ।

8 ବନ୍ଧୁର ଆରତ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ତହିଁର ସମାପ୍ତି ଭଲ । ଗୋଟିଏ ନରାଗ୍ରସ୍ଥ ଆତ୍ମା ଏକ ଗର୍ବୀ ଆତ୍ମାଠାରୁ ଭଲ ।

9 ଗୀତ୍ର କ୍ରୋଧିତ ହୁଅ ନାହିଁ । କାରଣ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କ୍ରୋଧ ବାସ କରେ ।

10 ପରୁର ନାହିଁ, “କାହିଁକି ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ‘ଅତୀତ’ ଭଲ ଥିଲା?” ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥିବ ଏହା ପରୁର ନାହିଁ ।

11 ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ ଅଟେ, ଯଦି ଏହା ବଂଶାନୁଗତ ଭାବରେ ଆସିଥାଏ, ଏହା ନୀବନଧାରଣରେ ଲାଭ ଦେଇଥାଏ ।

12 କାରଣ ଧନ ଯେପରି ଆଗ୍ରୟ ସୂଚକ, ଜ୍ଞାନ ହିଁ ସେହିପରି ଆଗ୍ରୟ ସୂଚକ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ଥିବାର ଲାଭ ଏହି ଯେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେମାନଙ୍କର ନୀବନକୁ ଏହା ସ୍ୱରକ୍ଷା କରେ ।

13 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କର । କାରଣ ସେ ଯାହା ବକ୍ତ କରିନ୍ତି, ତାକୁ କେହି ଠିକ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ ?

14 ଖୁସି ହୁଅ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖ ଅନୁଧ୍ୟାନ କର ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମକୁ ଭଲ ସହତ ଖରାପ ସମୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯାହା ଫଳରେ କୌଣସି ଲୋକ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁତରେ କ'ଣ ଘଟିବ ତାହା ଯାଣି ପାରିବ ।

ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ

15 ମୋର ଅର୍ଥହୀନ ନୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ, ମୁଁ ଏହିସବୁଦିନିଷ ଦେଖିଅଛି । କେବେକେବେ ନଣେଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ସତ୍ତ୍ୱେ ବନ୍ଧୁ ହୁଏ, ଯେଉଁଠିକି ଏକ ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ତା'ର ଦୁଷ୍ଟତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୀର୍ଘନୀବି ହୁଏ । **16** ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ଅତି ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଦେଖାଅ ନାହିଁ । କଥିବା ଆପଣାକୁ ଅତି ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ଦେଖାଇ ହୁଅ ନାହିଁ । କାହିଁକି? ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ବନାଗ କରିବ । **17** ତୁମ୍ଭେ ଅତି ଦୁଷ୍ଟ କଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୁଅ ନାହିଁ । ଆପଣା କାଳ ପୁରଣା ପୁରୁର କାହିଁକି ମରିବ ?

18ହସ୍ତ କାଢି ନ ନେଇ ତାକୁ ଧରି ରଖିବାରେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ । କାରଣ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରେ, ସେ ଉଦ୍ଧୃତ କରେ । 19ନଗରରେ ଥିବା ଦଶଦଶ ଶାସନ କର୍ତ୍ତା ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ, ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଧିକ ଗଣ୍ଡ ଦିଏ ।

20ଯିଏ ପାପ ନକରି କେବଳ ସ୍ୱତ୍ୱକର୍ମ କରନ୍ତି, ଏପରି ନଣେ ଧାର୍ମିକ ପୁଅବୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ ।

21ଯାହା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଛି, ସମସ୍ତ କଥାରେ ମନଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ, ନ ହେଲେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାର ଭୁଲେ ଗୁଣିବ । 22କାରଣ ଭୁଲେ ନାଣ ଯେ, ଭୁଲେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେପରି ବାରମ୍ବାର ଅଭିଶାପ ଦେଇଅଛି ।

23ମୁଁ ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଏସବୁ ପରୀକ୍ଷା କଲି ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଜ୍ଞାନୀ ହେବାକୁ ଚାହେଁ । ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ମୋର ଗନ୍ଧବ୍ୟଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ଅଛି ।” 24ସବୁ କିଛି ଆମ୍ଭର ବୁଝାମଣା ବାହାରେ, ଏସବୁ କାହିଁ ବୁଝି ପାରବ? 25ମୋ ହୃଦୟରେ ମୁଁ ନାଣିବାକୁ, ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ପଶ୍ଚାତ୍ ଧାବନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହାର ଉତ୍ତର ପାଇବାକୁ ମୁଁ ଚାହେଁଲି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ବୋକାମୀକୁ ଓ ମୂର୍ଖର ପାଗଳାମିକୁ ନାଣିବା ପାଇଁ ଚାହେଁଲି ।

26ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ମୂର୍ଖ ସ୍ତ୍ରୀ(ନାରୀ) ମୃତ୍ୟୁ ଅପେକ୍ଷା ଡିକ୍ଟ ଅଟେ । ସେ ଏକ ଶିକାରୀ ନାଲି ପରି ଏବଂ ତା’ର ହୃଦୟ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରପରି । ତା’ର ହସ୍ତଦ୍ୱୟ ଗୁଞ୍ଜଳ ଅଟେ । ଯେ କେହି ପରମେଶ୍ୱରକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ସେ ତାହାଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ । ମାତ୍ର ପାପୀ ତାହାଦ୍ୱାରା ଧରିଯିବ ।

27ଉପଦେଶକ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଉତ୍ତର ପାଇବାକୁ ଗୋଟିଏ ସହଜ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଯୋଗକରି, ଏହା ମୁଁ ପାଇଲି । 28ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ଖୋଜିଲି ଏବଂ ମୁଁ ପାଇଲି ନାହିଁ । ହଜାରରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବାର ମୁଁ ପାଇଲି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ମୁଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଲି ନାହିଁ ।

29“ମୁଁ ଯାହା ପାଇଛି ତାକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଦେଖ । ପରମେଶ୍ୱର ମାନବ ସମାଜକୁ ସରଳ କରି ତିଆରି କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନୂତନ ଯୋଜନା ଉଦ୍ଭାବନ କରନ୍ତି ।”

ଜ୍ଞାନ ଓ କ୍ଷମତା

8 ଜ୍ଞାନବାନ୍ କଥାକୁ ଯେପରି ବୁଝେ ଓ ବାଖ୍ୟା କରେ ତାଙ୍କ ପରି ଆଉ କେହି କରିପାରବେ ନାହିଁ । ତା’ର ଜ୍ଞାନ ତାହାକୁ ଖୁସି କରାଏ ଏବଂ ଏହା ଦୁଃଖିତ ମୁଖକୁ ଖୁସି କରାଏ ।

2ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ଗୁଣାଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର । ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କର କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ତାହା କରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରଅଛି ।

3ଉତ୍ତମ କର ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିରେ ବାହାର ଯାଅ, ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ବାଣିଜ୍ୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ । ମନେରଖ ଗୁଣା ଯାହା ଗୁଣିବେ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ କରିବେ ।

4ଗୁଣାଙ୍କର ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ଅଛି । କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କୁ କେହି କହିପାରବେ ନାହିଁ । 5ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଦେଶକୁ ମାନେ କୌଣସି ବିପଦକୁ ନାଣିବ ନାହିଁ ।

ନଣେ ଜ୍ଞାନୀଲୋକ ସମୟ ଏବଂ କଣ ଠିକ୍ ତା’ର ଉପାୟ ନାଣେ ।

6ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଏବଂ ଠିକ୍ ଗ୍ରହଣ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟ ଅନେକ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି । 7ଏବଂ ସେ ନାଣେ ନାହିଁ କ’ଣ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି । କାରଣ କେହି କହି ପାରବ ନାହିଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କ’ଣ ହେବ ।

8କୌଣସି ଲୋକର କ୍ଷମତା ନାହିଁ ଯେ, ଆତ୍ମାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଅଟକାଇ ପାରବ । କେହି ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅଟକାଇ ପାରବ ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ନଣେ ସୈନିକ ତା’ର ମନଇଚ୍ଛା କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇପାରବ ନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯଦି ନଣେ ମନୁଷ୍ୟ କୁକର୍ମ କରେ, ସେହି କୁକର୍ମରୁ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ ।

9ମୁଁ ଏହିସବୁ ଦେଖିଛି ଯାହା ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କରାଯାଏ, ଏବଂ ମୁଁ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । କେବେ କେବେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ୟ ଉପରେ ତାହାର କ୍ଷତି କରିବା ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମତା ଥାଏ । 10ତା’ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆତମ୍ଭରପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧମ ସଂସ୍କାର ଦିଆଗଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ନିଆଗଲା ଓ ସଂସ୍କାର କରଗଲା । ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହା କଲେ ସହରରେ ଫୁଟିଯିବ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅପହ୍ନିତ ।

ନ୍ୟାୟ ପୁରସ୍କାର ଓ ଦଣ୍ଡ

11ବେଳେ ବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର କୁକର୍ମ ପାଇଁ ହଠାତ୍ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ବିଳମ୍ବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଏ ।

12ଯଦିଓ ପାପୀ ଗତବାର ଦୁଷ୍ଟମ କରେ, ସେ ଦୀର୍ଘବନ ବଞ୍ଚେ । ତଥାପି ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନାଣେ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତରେ ସେମାନେ ଉନ୍ନତି କରିବେ । 13ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ନାହିଁ । କିଅବା ସେ ଆପଣା ଛାୟା ସ୍ୱରୂପ ପରମାୟୁ ବୁଝି କରିପାରବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୀତ କରେ ନାହିଁ ।

14ପୁଅବୀରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଅସାରତା ସାଧୁତ ହୁଏ । କେବେ କେବେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସମୟ ସମୟରେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ନ୍ୟାୟୋଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ତା’ପରେ ମୁଁ କହିଲି, ଏହା ଅସାର ଅଟେ । 15ତେଣୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ କଲି, ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କାରଣ ଭୋଦନପାନ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଆଉ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଦିନିକି ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ପରମେଶ୍ୱର କଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ବୁଝି ପାରବା ନାହିଁ

16ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ତତ୍ତ୍ୱ ନାଣିବାକୁ ଓ

ପୁଅବୀରେ ଘଟୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କଲି । ଏଇ ଦିନରେ ମୁଁ ନ ଶୋଇ ଦିନରାତି କାମ କଲି । 17 ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଘେନିଲି, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯାହା ଘଟେ ବୁଝି ପାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଏହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯେତେ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହା ବୁଝିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ନାହିଁ । ଏବଂ ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ଞାନୀଲୋକ, ସେ ବୁଝିଛନ୍ତି ବୋଲି କହେ, ପ୍ରକୃତରେ ସେ ବୁଝି ନଥାଏ ।

ମୃତ୍ୟୁ କ'ଣ ନ୍ୟାୟ?

9 ମୁଁ ଏହସବୁ ବନ୍ଧୁରେ ମନୋନିବେଶ କରି ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲି । ଧାର୍ମିକ ଓ ଜ୍ଞାନୀ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ । କେହି ନାଶେ ନାହିଁ, ତାକୁ ପ୍ରେମ କରାଯିବ କି ଘୃଣା କରାଯିବ* । ଏସବୁ ଭବିଷ୍ୟତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । “ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ଓ ଘୃଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି ।”

2 ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟପ୍ରତି, ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ପ୍ରତି, ଶୌଚ ଓ ଅଶୌଚ ପ୍ରତି, ଯେଉଁମାନେ ବଳଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ କରୁନାହାନ୍ତି, ଉତ୍ତମ ଲୋକ ଓ ପାପୀ ପ୍ରତି, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁକିଛି ସମାନ ।

3 ଯାହାସବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଘଟେ, ସମସ୍ତ ଖରାପ ଯାହା ଅଛି ସେସବୁ ଦିନିକ ସେହିପରି ଶେଷ ହୁଏ । ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ନୀତି ଆଣି, ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ମୂର୍ଖତାରେ ପୂରିଥାଏ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି । 4 କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକ ନୀତି ଲୋକ ସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ତାହାର ଭରସା ଥାଏ ।

ଯେହେତୁ ମୃତ ସିଂହ ଅପେକ୍ଷା ନୀତି କୁକୁର ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଟେ ।

5 ନୀତି ଲୋକେ ମରବେ ବୋଲି ନାଶିଲେ, ମାତ୍ର ମୃତ ଲୋକମାନେ କିଛି ନାଶିଲେ ନାହିଁ କିଏ ସେମାନେ ଆଉ କୌଣସି ଫଳ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ସ୍ମରଣ ବସ୍ତୁତ ହୁଏ । 6 ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣା ଓ ଇର୍ଷା ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯାହା କିଛି କରାଯାଏ, ତହିଁରେ ଅନନ୍ତକାଳ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ନ ଥାଏ ।

ଯେତେବେଳେ ପାର ନୀତିକୁ ଉପଭୋଗ କରି

7 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାର୍ଗରେ ଯାଅ । ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣା ଆହାର ଭୋଜନ କରି ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଚିତ୍ତରେ ଆପଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କର । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଲେଣି । 8 ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଶୁଭ୍ର ଥାଉ ଓ ତୁମ୍ଭ

ମସ୍ତକରେ ତୈଳର ଅଭାବ ନ ହେଉ । 9 ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅସାର ଆୟୁଷର ଯେତେ ଦିନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର ସେହି ଅସାର ଆୟୁଷର ସେତିକି ଦିନ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମ ଭାରିଆଁ ସଙ୍ଗେ ଆନନ୍ଦରେ ବାସ କର । କାରଣ ତାହା ତୁମ୍ଭ ନୀତିର ପୁରସ୍କାର, ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ କରିଥିବା କଠିନ କର୍ମର ଫଳ ଅଟେ । 10 ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ତାହା ଆପଣା ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହତ କର । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ କବରକୁ ଯାଉଅଛ, ସେଠାରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯୋଜନା, ବୁଝି, ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।

ସୌ-ଭାଗ୍ୟ? ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ? ଆମେ କଣ କରିପାରବା

11 ମୁଁ ଫେରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କିଛିଥିବାର ଦେଖିଲି, ଏହି ବାଦି କ୍ଷିପ୍ରାବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବଳଶାଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧର ବନ୍ଦୟ କିଏ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଅଥବା ଧନ ବୁଝିମାନ ପାଇଁ, ଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକମ୍ପା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଇସବୁ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ । 12 କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ତା'ର କଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ନାଶେ ନାହିଁ । ଯେପରି ମସୃଗଣ ଅଶୁଭ ନାଲର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି ଓ ଯେପରି ପକ୍ଷୀଗଣ ଫାନ୍ଦର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଲୋକମାନେ ଦୈବ ଦୁର୍ଘଟାକାର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି ।

ଜ୍ଞାନୀର କ୍ଷମତା

13 ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଏପରି ଜ୍ଞାନ ଦେଖିଅଛି । ଆଉ ତାହା ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହତ ଥିଲା । 14 ଅଲ୍ପ ଲୋକ ବଂଶୀ ଶୁଣି ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନଗର ଥିଲା । ଆଉ ଏକ ମହାଗଡ଼ା ତହିଁ ବରୁଦରେ ଆସି ତାହା ବେଷ୍ଟନ କଲେ ଓ ତାହା ବରୁଦରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 15 ଏପରି ସମୟରେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦରପ୍ର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଦେଖାଗଲା । ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ନଗର ରକ୍ଷା କଲା । ତଥାପି ସେହି ଦରପ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ କେହି ସ୍ମରଣ କଲା ନାହିଁ । 16 ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, ବଳ ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ । ଯଦିଓ ଗରବ ଲୋକଟିର ଜ୍ଞାନକୁ ଉପେକ୍ଷା କରାଗଲା ଏବଂ ସେ ଯାହା କହେ କେହି ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

17 ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ଶାସନକାରୀର ଚକ୍ରର ଅପେକ୍ଷା ଶାନ୍ତ ପୂର୍ବକ କଥତ ଜ୍ଞାନୀର ବାକ୍ୟ ଅଧିକ ଶୁଣାଯାଏ ।

18 ପୁଣ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ । ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ପାପୀ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ନାଶ କରିପାରେ ।

10 କିଛି ମନୁଷ୍ୟ ଗଣବଣିକର ସ୍ତ୍ରୀତୈଳ ତୈଳ ଦୁର୍ଗଣ କରପକାଏ । ଠିକ୍ ସେପରି ଅଳ୍ପ ମୂର୍ଖତା ଜ୍ଞାନ ଓ ସମ୍ବଳଠାରୁ ଅଧିକ ଭାଗ ।

2 ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ଞାନୀର ହୃଦୟ ତାକୁ ଠିକ୍ ପଥରେ ଆଗେଇ ନାଏ, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ମୂର୍ଖର ହୃଦୟ ତାକୁ ଭୁଲ୍ ବାଟରେ ଆଗେଇ ନାଏ । 3 ମୂର୍ଖ ପଥରେ ଗମନ କଲବେଳେ ତାହାର ବୁଦ୍ଧିର ଅଭାବ ଦେଖା ଯାଏ । ପୁଣି ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ କହେ ଯେ ସେ ମୂର୍ଖ ।

4 କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସକ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ରାଗିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପଳାଇଯାଅ ନାହିଁ । ଏକ ଶାନ୍ତ ଆତ୍ମା ମହାଭୁଲ୍କୁ

କେହି ... ଘୃଣା କରାଯିବ ଏପରିକି ପ୍ରେମ ଓ ଘୃଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି ।

ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରେ । କାରଣ ଅଧିନତା ସ୍ୱୀକାର ଧାରଣ ମହା ଅନିଷ୍ଟ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ।

5ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଏକ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଦେଖିଲି । ଏକ ଭୁଲ୍ ଯାହା ଶାସନ କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଆସିଥାଏ । 6ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ ମହତ୍ତ୍ୱ ପୁଣି ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଧନୀମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । 7ମୁଁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ର ଉପରେ ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଦାସ ଭୂଲ୍ୟ ପଦଗତିରେ ଗମନ କରିବାର ଦେଖିଅଛି ।

ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିପଦ ଅଛି

8ଯେ ଗର୍ଭ ଖୋଲେ, ସେ ତହିଁରେ ପଡ଼ିବ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ ପ୍ରାଚୀର ଭଙ୍ଗେ ତାହାକୁ ସର୍ପ କାମୁଡ଼ିବ । 9ଯେଉଁ ଲୋକ ଏକବଡ଼ ପଥର ଗତାଏ, ସେ ତାହାକୁ ଆଘାତ ପାଇବ । ପୁଣି ଯେ କାଠ ଚରେ, ସେ ତାହାକୁ ଆପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ।

10କୁରାଢ଼ି ଦଳୁଡ଼ା ହେଲେ, ଯଦି କେହି ତା'ର ଦାଢ଼ ନପଦାଏ, ତେବେ ତାହାପରେ ଅଧିକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ଦିନିଷ୍ଟକୁ ସହଜ ସାଧ୍ୟ କରିଦିଏ ।

11ସର୍ପ ମନ୍ତ୍ର ମୁଗଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କାମୁଡ଼ିଲେ, ସାପକେଳାର କୌଶଳ ଅନାବଶ୍ୟକ ।

12ଜ୍ଞାନୀର କଥା ତା ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସା ଆଣେ କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖର କଥା ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରେ ।

13ତାହାର ସୁଖର ବାକ୍ୟାରମ୍ଭ ଅଜ୍ଞାନତା ଅଟେ ଓ ତାହାର କଥାର ଶେଷ ମନ୍ଦ ପାଗଳାମୀ ଅଟେ । 14ମୂର୍ଖ ବହୁ କଥା କହେ । ତଥାପି କ'ଣ ହେବ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣେ ନାହିଁ । ଆଉ ତା'ପରେ କ'ଣ ଘଟିବ, କେହି ତାକୁ ଜଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

15ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂର୍ଖର ପରିଗ୍ରମ ତାହାକୁ କ୍ଳାନ୍ତ କରେ, କାରଣ କିପରି ନଗରକୁ ଯିବାକୁ ହୁଏ ତାହା ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ ।

କର୍ମର ମୂଲ୍ୟ

16ହେ ଦେଶ, ତୁମ୍ଭର ରାଜା ଯେବେ ବାଳକ ହୁଏ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିପତିଗଣଙ୍କ ପ୍ରଭୃତରେ ଭୋଦନ କରନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ବହୁତ ଖରାପ । 17ହେ ଦେଶ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ରାଜା କୁଳୀନ ପରିବାରରୁ ଆସନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିପତିଗଣ ଯେବେ ମଉତା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ବଳ ନିମନ୍ତେ ପାନ କରନ୍ତି ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଭୋଦନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ ।

18ଆଳସ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଉତ୍ସୁକ ହୁଅ, ପୁଣି ଗୃହରେ ଛଦ୍ର ହୁଅ ।

19ଖୁସି ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ପୁଣି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମନ ଆନନ୍ଦିତ କରେ, ଧନ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସେ ।

ନିରର୍ଥକ ଗଲୁକାର

20ରାଜାକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ । ନା ଏପରିକ ମନେ ମନେ ମଧ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ । ଆଉ ଧନୀକୁ ଆପଣା ଗୟନ

ଗୃହରେ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ । କାରଣ ଏକ ଛୋଟ ପକ୍ଷୀ ସେହି ବାଉଁ ନେଇଯିବ ଓ ସେ କଥା ଜଣାଇ ଦେବ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସାହିସିକତାର ସହକାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣନ କର

11 ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଅ, ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କର । କିଛି ସମୟ ପରେ ତୁମ୍ଭେ କରିଥିବା ଉତ୍ତମ କଥା ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବ ।

2ସାତ ଦଶଙ୍କୁ, ନରେତ୍ ଆଠ ଦଶଙ୍କୁ ଅଂଶ ବିତରଣ କର, କାରଣ ପୃଥିବୀରେ କି ବିପଦ ଘଟିବ ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

3କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ କଥା ଅଛି ଯାହାକି ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଯଦି ମେଘମାଳା ବର୍ଷାବିନ୍ଦୁରେ ପୁଣି ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୃଥିବୀରେ ପାଣି ଢାଳି ଦେବେ । ଏବଂ ବୃକ୍ଷ ଯଦି ଦକ୍ଷିଣ କିଅବା ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ପଡ଼େ ତେବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼େ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ ।

4ଯଦି ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଛୋଟ ଗଛ ରୋପଣ କରିବା ପାଇଁ ଠିକ୍ ପାଗକୁ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ କେବେହେଲେ ଛୋଟଗଛ ରୋପଣ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେବନାହିଁ । ଯଦି ଜଣେ ସବୁବେଳେ ମେଘମାଳାକୁ ଚାହିଁବ ତେବେ ସେ ଅମଳ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।

5ତୁମ୍ଭେ ବାୟୁର ଗତି ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ମା ପେଟରେ ଶିଶୁଟି କିପରି ବଢ଼େ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ପରମେଶ୍ୱର କ'ଣ କରନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଘଟାନ୍ତି ।

6ତୁମ୍ଭେ ସକାଳରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୀଜବୃଣ ଏବଂ ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭର କାମ ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଭୃତରେ ବୀଜ ବୃଣ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବନ୍ଦ କର ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ କେଉଁ ମଞ୍ଜି ଭଲ ବଢ଼ିବ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ସକାଳରେ ବୁଣିଥିଲ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବୁଣିଥିଲ କିଅବା ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତମ୍ଭ ଭଲ ବଢ଼ିବ ।

7ପ୍ରକୃତରେ ଆଲୋକ ସୁଖ ଦାୟକ, ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ଦେଖିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । 8ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍, ତୁମ୍ଭେ ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିବିତ ରହୁଛ । କିନ୍ତୁ ମନେରଖ, ନିଶ୍ଚିତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିବ । ମନେରଖ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେଦିନ ବଞ୍ଚିଛ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ମୃତ ହୋଇ ରହିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ସମୟ ନିରର୍ଥକ ।

ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବାକର

9ହେ ଯୁବକ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ଆନନ୍ଦ କର ଓ ଯୌବନ କାଳରେ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତ କର । ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଗେଇ ନେଉଛି, ତାହା କର । ଯାହା ଗୁଡ଼ିକ୍ ତାହ କର । କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାସବୁ କରୁଛ, ପରମେଶ୍ୱର ତା'ର ବିଚାର କରିବେ । 10ତୁମ୍ଭେ ମନରୁ ବିରକ୍ତି, ବାହାର କରିଦିଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଶରୀରକୁ ଖରାପ ଦିନିଷ୍ଟଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖ, କାରଣ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ଏବଂ କୌବନ ଅର୍ଥହୀନ ଅଟେ ।

ବାଉଁଶ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଅସୁବିଧା ସବୁ

12 ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳରେ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର। ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ଓ ଏହାର ଦୁର୍ଗନ୍ଧା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭେ କହିବ “ମୁଁ ଆଉ ନୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ରହୁନାହିଁ।”

2 ସେ ସମୟରେ ସୁଯ୍ୟ, ଦୀପ୍ତି, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରଣଣ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ। ପୁଣି ବୃଷ୍ଟି ପରେ ପୁନର୍ବାର ମେଘ ହେବ। **3** ସେହି ସମୟରେ ଗୃହ ରକ୍ଷକମାନେ ଅରହର ହେବେ ଓ ବଳବାନ ଲୋକେ ଆପେ ନତ ହେବେ ଓ ପେଷିକାମାନେ ଅଲ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ହେବାରୁ କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ। ପୁଣି ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଝରକାରୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ହେବେ। **4** ପଥ ଆଡ଼େ ଧାର ରୁଦ୍ଧ ହେବ। ସେ ସମୟରେ ପେଷଣ ଶବ୍ଦ ଶୀତ ହେବ, ପୁଣି ପକ୍ଷୀର ନାଦରେ ଲୋକେ ନାହିଁ ଉଠିବେ ଓ ବନ୍ୟଜାତିର ନିନ୍ଦାଗଣ ଶୀତ ହେବେ। **5** ଆହୁରି ସେମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାନ ବ୍ୟୟରେ ଭୟ କରିବେ ଓ ପଥରେ ଭ୍ରାସ ହେବେ। ଆଉ ତୁମ୍ଭର ବାଳ ବାଦାମ ବୃକ୍ଷର ପୁଷ୍ପ ତୁଲ୍ୟ ଧଳା ଗତିରେ ପରିଣତ କରିବ। ତୁମ୍ଭର ଗତି ଝିଣ୍ଟିକାର ଗତି ସଦୃଶ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବଞ୍ଚିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହରାଇବ। ଏବଂ ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଚରନୀବାସକୁ (କବରକୁ) ଗମନ କରିବ। ଶୋକକାରୀମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭର ମୃତ ଶରୀରକୁ କବର ସ୍ଥାନକୁ ନେବେ।

ମୃତ୍ୟୁ

6 ସେହି ସମୟରେ ରୂପାର ତା’ର ହୁଗୁଳା ହେବ ଏବଂ

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମାଠିଆ ଭଗ୍ନ ହେବ। କୁଅରେ ଏକ ପାତ୍ର ଢାଳିବା ପରି ଏବଂ ଭଗ୍ନ କପି କୁଅରେ ପଡ଼ିଯାଏ।

7 ତୁମ୍ଭର ଶରୀର ଯାହା ଧୂଳିରୁ ଆସିଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଳ ପରେ ପୁଣି ଧୂଳିକୁ ଫେରିଯିବ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ।

8 ଉପଦେଶକ କହଇ, ଅସାରର ଅସାର ସବୁ ହିଁ ଅସାର।

ସମାଧାନ

9 ଉପଦେଶକ ଜ୍ଞାନବାନ ହେବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ମିଳିଲା। ପୁଣି ସେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଅନେକ ହତୋପଦେଶ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। **10** ଉପଦେଶକ ସଠିକ୍ ଶବ୍ଦ ଖୋଦିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ଏବଂ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପୁରାପୁର ସତ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିଲେ।

11 ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର କଥାଗୁଡ଼ିକ ପାଞ୍ଚଣ ତୁଲ୍ୟ ଏବଂ ନୀତିବଚନ ସଂଗ୍ରହକାରୀମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚଣ ବାଡ଼ରେ ଥିବା କଣ୍ଠା ତୁଲ୍ୟ। **12** କିନ୍ତୁ ମୋର ପୁତ୍ର, ସେଥିରେ ଯାହା ଯୋଗ କରାଯାଇଛି ତା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ। ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିବାର ଅଳ୍ପ ନାହିଁ ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ପଠନ ତୁମ୍ଭକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ପ୍ରଦାଦନ କରିବ।

13 ସାରକଥା ଏହି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଶୁଣିଛୁ। ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କର। କାରଣ ଏହାହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ। **14** ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ, ପୁଣି ଭଲ କି ମନ୍ଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁପ୍ତ ବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟରେ ଆଣିବେ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>